

otrok, pri katerih so zdravniki zastonj svojo umetnost poskušali, je ona (sto medvedov! ona?!) ozdravila, posebno taci, ki so hirali za sušico; nikdar — pravi — pa ni za to od nobenega človeka kakšne plače tirjala; ji je kdo prostovoljno kaj dal v denarji ali blagu, je vzela. Taka — veli — je bila tudi pri gospodarji B., ktereга otroka je zadnjič lečila.

Sodba jo je za 6 tednov v zapor obsodila, ker se je od ene strani prestopka goljufije okrivila zavolj taci djanj, s katerimi je neumnost družih ljudi v svoj prid obračala, od druge strani pa sokrivnje gerdega ravnanja, s katerim se je pregrešil gospodar nad otepeno ženo.

Ko sliši „dohtarca“ sodniško razsodbo, sila debelo gleda, ker se kaj tacega ni nadjala, in ker misli, da se je s to razsodbo krivica zgodila, je napovedala se pri višji sodni pritožiti *).

Še vam moram povedati, da smo sedaj kaplana dobili, od ktereга slišimo, da je za omiko ljudstva in domačo šolstvo vs vnet in serčen gospod. Živo potrebujemo pri nas tacega iskrenega moža. Bog daj srečo!

Iz Ljubljane. Somenj, ki je že večidel pri kraji, je bil precej dober; trgovci se hvalijo; čeravno zavolj poljskega dela ni bilo veliko kupca, so pa ti, ki so na somenj prišli, več kupovali. Tudi lepši goveja živina se je dala dobro prodati. — Iz „Terž. čas.“ zvemo, da naš milostljivi gospod knez in škof so za zidanje neke nove cerkve na Dolenskem podarili 10.000 fl. To je pač velika velika pripomoč, za katero bojo dotični farmani gotovo živo hvaležni. — Po vsih Dunajskih novicah se pripoveduje tista zgodba iz Metlike, da je neki mesar tako po ceni goveje meso prodajal, da nihče ni mogel zapopasti: od kod vole dobiva, — dokler ga žandarmerija ni zasačila, da jih krade. Voli poprej po ceni mu bojo zdaj dragi!

Novičar iz mnogih krajev.

Na Dunaj sta prišla te dni gerška kraljica in kralj belgiški, pričakujeta se kralj pruski in car rusovski; njih dohod se bo praznoval z velikimi slovesnostmi. — Presvitli cesar se je že vdružil peljal po novi železnici do Bayerbaha. — Ni res, da se ima železnica iz Postojne v Reko prej izdelati, kakor iz Ljubljane v Terst; vlada želi, da bi železnica v Terst bila berž ko berž dodelana. — Cesarski patent ukazuje, da začemši od 1. novembra 1852 ima na Ogerskem, v Vojvodini in temeškem Banatu začasni kataster za mero gruntu davka veljati; plačeval se bo 16 od 100 fl. čistega dohodka. — 8. maja je bil z veliko slovesnostjo Zagrebški škof Haulik za nadškofa posvečen; on je prvi nadškof Zagrebske škofije. — Slavní česki zgodovinar Palacky sledi sedaj po arhivih in bukviših Parizkih zgodovino svoje domovine. — V okoli Videmski so prodali letos blizu 50.000 murbinih, 500.000 pa akacijnih drevesc. — Ni davnej, kar je neka mati z dvema sinovama nabrane gobe jedla; mlajši sin je za strašnimi bolečinami umrl še tisti dan, drugi dan pa mati, starejšega sina so oteli. Koliko ljudi je požerla že smert po strupenih gobah! Kdaj se bojo ljudje spametovali ne jesti, cesar ne poznajo dobro?! — Na Francoskem je še 7. tega mesca padlo snega 2 pavca debelo. — Nar novejši novice iz Carigrada pravijo, da zavolj božjega groba je še vse pri starem, da tedaj Rus še ni zmagal; tudi je od sultana za svet poprašani gerški

patriarh nek odgovoril, da Greki ne želijo Rusovskega krila. Staroverci praznujejo veliko noč od 1. majnika celi teden; na ti čas je bila velika prekucija napovedana, ker Greki še zmiraj trdno verjejo, da po starem prerožtvu pride to leto Carigrad pod njih oblast. Turška vlada je ostro čula vse te dni in je orožje pripravljeno imela zoper vstajo, — al strah je bil prazen, vse je mirno vstalo.

Smert Marka Kraljevića.

(Serbska narodna).

Se napotil je Kraljević Marko
U nedeljo jutro pred rumenim solncem
Poleg morja v Urvino planino.
Kadar bil na Urvini je Marko,
Jame njemu šarac *) omahvati,
Omahvati i točiti solze.
To je Marko močno zaholelo,
Ino Marko beseduje šarcu:
»Stari šarac, stari dobro moje!
»Glej minulo že je sto i šest let,
»Od kar bil sim s tabo se soznanul,
»Pa še nikdar mi omahval nisi,
»Danes pa mi jameš omahvati,
»Omahvati i točiti solze:
»Naj mi Bog zna, dobrega ne bode,
»Jednemu od naju gre za glavo,
»Ali gre za mojo ali tvojo.«
To je Marko ravno izgovoril,
Kliče Vila z Urvine planine,
Ter pokliče Kraljevića Marka:
»V Bogu brate, o Kraljević Marko!
»Znaš li: zakaj konj omahuje?
»Obžaluje šarac te gospoda,
»Ker se bosta skoraj mi ločila.«
Ali Marko Vili odgovarja:
»Bela Vila, naj boli te gerlo!
»Kako bi se jaz od šarca ločil,
»Ko prehodil zemljo sim i mesta,
»I obhodil istok do zapada,
»Pa od šarca boljšega ni konja
»Ne od mene boljšega junaka!
»Se ne mislim ločiti od šarca,
»Dokler imam še na rami glavo.«
Pa mu bela odgovarja Vila:
»V Bogu brate, o Kraljević Marko!
»Nikdo šarca ti otel ne bode,
»Ne zamoreš ti umreti Marko
»Od junaka, ne od ostre sablje,
»Od topuza, ne od bojna koplja,
»Se na zemlji ne bojiš junaka,
»Ampak, Marko, bo te umorila
»Smert od Boga, starega kervnika:
»Ako meni pa verjeti nečeš,
»Kadar bodeš viši na planini,
»Se ozri mi z desne na levico,
»I opazil boš dve tanjke jeli,
»Vso ste goro z verhoma prerasle,
»Jo zelenim listjem zagernile,
»Tam med njima izvira studenec,
»Tjè mi šarca svojega okreni,
»S konja stopi, k jeli ga priveži,
»U studenec se poglej nad vodo,
»Ino svoje lice boš ogledal,
»Ino vidil, kdaj ti bo umreti.«
To je Marko vbogal belo Vilo;
Kadar bil je viši na planini,
Je pogledal z desno na levico,
I opazil je dve tanjki jeli,
Vso ste goro z verhoma prerasle,
Jo zelenim listjem zagernile.
Tjè je Marko bil okrenul šarca,
Z njega stopil, k jeli ga privezal,
Nad studenca vodo se pripogne,
I nad vodo lice ogleduje.
(Dalje sledi).

*) Le po ti poti, da se mazaštvo po postavah oistro in brez milosti kaznuje, je mogoče, da se zatara sčasoma ta ljudika.
Vred.

*) Šarac, šek (konj).

pride iz Županove tiskarnice: „Zora“ na svetlo, jugoslavenski zabavnik od gosp. Razlaga; zares zakasnjena novoletnica, ali vsaj dobro došla! Obsega mnogo član- kov od g. izdatelja, po tem Josipine Turnogradske, dr. Tomana, J. Vinkovića in še drugih.

Poslednjič Vam še to naznanjam, da je neutrud- ljivi g. Bogoslav Šulek, kateri omenjeni veliki nem- ško-horvaški slovar spisuje, vsemu temu velikemu trudi vsprot še „biljoslovje“ (rastlinoslovje) spisal, ktero je za šole že odobreno. Gosp. Šulek spisuje sa- daj po višji nalogi „Prirodopis“. Učilnice bodo ne- vtrudljivemu pisatelju vedno zahvalne za njegov brez- krajni trud, s katerim množi naše znanstveno slovstvo. Slava mu!

Zorislav.

Iz Boštanj. 26. dan maliga travna je bil za celo Boštajnsko faro vednega spomina vreden dan. Bil je namreč prvi kamen za vtemeljitev naše nove farne cerkve slovesno blagoslovljen. Kakor obris nove cerkve na papirju kaže, bo zares tako lepa, da ji bo le malo enacih. Bog le daj, da se pričeto delo po sreči doverši!

Tone Planinc.

Iz Ljubljane. Potovaje po Dolenskem se je pre- častiti deželni poglavar gosp. grof Chorinsky iznovega prepričal grozne nadloge, ki tare vseskozi revne Čer- nomljlane. Ginjen silne revšine prosi na Dunaji za po- moč, in kmalo naznani telegrafno pismo gosp. ministra notranjih oprav gosp. dež. poglavarju v Ljubljani sledeči milostni sklep Njih veličanstva:

„Polajšati nadloge v okrajni Černomeljki se vsled Narvišjega sklepa od današnjega dne tistih 3564 centov dvakrat pečenega kruha, ki so v Ljubljani, in tistih 1000 centov rajža, ki so v Karlovcu za vojaške namene shranjeni, Vaši blago- rodnosti za razdelitev izročili. Ob enem se je naprosilo vojno ministerstvo, da naj vojaškim poveljnikom v Ljubljano in v Zagreb o tem potrebne naukase po telegrafu pošlje. Stroške za prepeljanje omenjenega širčja poplačajte blagorodni gospod iz deželnega zaklada.“

Na Dunaji 13. maja 1853.

Novičar iz mnogih krajev.

V čast ptujim vladarjem, ki so se sedaj na Dunaji snidili, se bojo slovesnosti verstile za slovesnostmi. Vi- soko čislani kralj Belgiški je od presv. cesarja za lastnika slavnoznane regimenta štajarskega (poprej Piret imenovanega) izvoljen. — 19. tega mesca se je začela tudi v Terstu kupčijska in obertnijska zbornica, in tukajšna borsna konsulta in deputacia, ki je skozi blizo 100 si za kupčijo Teržaško velike za- sluge pridobila, je jenjala ti dan. Iz govora deželnega poglavarja, ki je slovesno odperl začetek novi zbor- nici, zvemo, da se je v začetku tega stoletja v Terst vsako leto le kakih 4000 bark pripeljalo; vred- nost blaga ni več znesla kakor 30 milijonov fl., — v letu 1852 pa se je pripeljalo že 12.000 bark in vrednost vpeljanega blaga je znesla 120 milijonov fl., izpe- ljanega pa 76 milijonov. — Brata Pongrac iz Lju- bljane, ki sta prevzela dela za poravnavo Save, se sémtertjé po Savi vozita na posebnem parobrodu, s kte- rim si gradiivo (Baumaterial) za omenjene dela bolji kup pripravljata. — Gosp. nadvojvoda Janez pridejo s svojo gospó prihodnji mesec spet v Terst. — Teržaški čas- nik pravi, da kinesko strojilo, od ktere ga so tudi „Novice“ zadnjikrat omenile, je sicer bolji kup od tur- škega, pa je tudi slabji. — Učenik naravoslovja v Li- vorni g. Enrico del Pozzo je našel pod morskó barko, s ktero se zamorejo potopljene barke iz dna morja vzdig- niti. — Nek L. Mohrherr v Insbruku je našel fur- nire in drugo leseno robo za pohišje (Möbel) tako iz- delovati, da ne morejo zgoreti; dobil je privilegij na

to najdbo in bo te dni prodajavnico take nezgorljive robe na Dunaji odperl. — Od ene strani se sliši, da knez Černogorski snubi serbsko kneginjo, od druge pa, da snubi vnukinjo barona Sina-ta. — Mati sultanova (sultanka Valide) 48 let stara, je umerla; bila je po- sebno milostna žena. — Še zmiraj se nič prav ne vé, kaj se v Carigradu kuha. Angleški časnik „Times“ misli, da nar večí sreča za Turčijo so zdaj Slovani v Moldavi, Valahii in Serbii, ker oni nočejo samostojnosti, ki jo pod Turkom uživajo, rusovski samooblasti darovati, in to — pravi „Times“ — je zdaj naj večí podpora Tur- čije, ker če bi Slovani hotli Turka spoditi, bi se ne mogel dolgo braniti, al oni nočejo. — Od silnih neviht, povodinj in toče se sliši iz Würtemberskega, nekterih krajih Ogorskega, okoli Wiener Neustadta in iz Milanske okolice. — Velika obertnijska razstava v Dublinu na Irskem se je začela 12. maja; prvi dan je bilo 10.000 ljudi v veličanskem poslopji.

Smert Marka Kraljevića.

(Konec.)

Dan na dan skoz celi božji teden,
Kdor kolj ide skoz široko šumo,
Vsaki meni, da le spava Marko,
Dalječ okrog njega se spreha.
Ker boji se njega probuditi,
Kjer je sreča, tū je tud nesreča,
Kjer nesreča, se tud sreča znajde.
Ino dobra sreča izvodila
Igumana Svetogorca Vasa
Je od bele cerkve Vilindara
So djakonom svojim Izajjom.
Ko opazil je Iguman Marka,
Z desno roko djakonu pomigne:
»Tiho, sinko, da ga ne probudiš,
Ker nevoljen je po spanju Marko,
Ino znal bi naju pogubiti.«
Pazeč skerbno, kako Marko spava,
Pa zagledal pismo je nad Markom,
I prebral ga tiho je do čerke.
Pismo pravi, da je mertev Marko.
Sadaj skerbno raz konjiča stopi,
I dotakne se desnice Marka.
Al že davno se je ločil Marko.
Toči solze proiguman Vaso.
Ker je njemu močno žal po Marku,
Mu odpaše tri opase blaga,
Odpašuje, sebi pripasuje.
Misli misli proiguman Vaso,
Kje zakopal mertvega bi Marka,
Misli misli, vse naenkrat zmisli:
Verže Marka mertvega na konja,
Pa ga nese na bregove morja,
Z mertvim Markom sede na galejo,
I odnese ga na Sveto goro.
Pod cerkvijo stopi iz galeje,
I ga nese u Vilindar cerkvo,
I mertvaške bere bilje Marko;
Na zemljici mu telo opoje,
Nasred bele cerkve Vilindara
Ondi starček je pokopal Marka;
Znamja mu nobenega ne stavi,
Da ne znade se za roko Marka,
Da nad njim se vražnik ne osveti.

Zahvala.

Gosp. fajmošter Križar iz Mernepeči so poslali živino- zdravniški učilnici dlačni klopčič, ki je bil najden v vampu 4 tedne starega teleta. Ker takega golega klopčiča še učilnica ni imela, se tolikanj bolj zahvaluje za poslanega.
Vodstvo živinozdravniške učilnice v Ljubljani.

Vganjka poslednje zastavice: Gospod.